

det uden Tvivl være Tilfældet, at yderligere Oplysninger ansees fornødne, og i saa Fald maa Sagen enten af den vedkommende Politibetjente eller af den Sigtede (Udkastets §§ 119 og 120) begjeres udsat til et senere Retsmøde.

Som det vil sees, har Ministeriet ved Udfattelsen af de nævnte §§ bestræbt sig for at forebygge, at Undersøgelsen utilbørlig forhales, dels ved at foreskrive saa korte Friste for Udsættelsen som muligt, dels ved at gjøre det til Dommerens Pligt at vaage over, at Udsættelser kun forlanges, naar yderligere Oplysninger kunne erhverves, og at de benyttes i det angivne Tiemed, saa at han kan nægte en forlangt Udsættelse og slutte Sagen, naar han finder, at de Grunde, der gjøres gjældende til Støtte for Begjeringen, ikke ere fyldestgjørende. Dommerens Myndighed til af egen Drift at udsætte Sagen er derhos indskrænket til det i § 121 ommeldte Tilfælde, at der opstaaer Tvivl om den Sigtedes Tilregnelighed, en Tvivl, som i ethvert Fald maa løses, forinden man kan gaae videre i Sagen.

De i § 122 givne Forskrifter om Dommerens Bemyndigelse til at hæve en tidligere afsagt Fængslingskjendelse ville formentlig findes at stemme med Forholdets Natur.

Udkastets § 123 indeholder den vigtige Forskrift, at Forundersøgelsen skal være offentlig, hvorved naturligtvis kun sigtes til den egentlige Forundersøgelse, nemlig den, der foregaaer for Dommeren. Ministeriet kan ikke finde nogen Betænkelse ved denne Regel, der staaer i god Overensstemmelse med Udkastets øvrige Bestemmelser og fra alle Sider har fundet Tilslutning under de Forhandlinger, som have fundet Sted om denne Gjenstand. Efter den Raade, hvorpaa Forundersøgelsen i det Hele er ordnet i nærværende Udkast, har man kun anset det nødvendigt at tilføje en Undtagelse herfra, hvor Sagens særegne Bestaenighed fordrer saadant, medens § 43 i Hages Udkast, der iøvrigt i det Hele er billigt af Folketingets Udvalg, tilføjer en saadan i et videre Omfang, nemlig naar Dommeren finder, at Offentligheden vil være til Hinder for en fuldstændig og paa- lidelig Oplysning af Sagen.

De i § 124 indeholdte Bestemmelser om Straf for dem, som maatte udvise en forstyrrende eller Rettens Værdighed krænkende Udførelse, staae i noie Forbindelse med Offentligheden, idet det nemlig er denne, som gjør en saadan Straffebestemmelse fornøden; thi den Dommer, der inden lukkede Døre anstiller en inkvisitorisk Undersøgelse, har Midler nok til at skaffe sig respektet, og kan desuden lettere overse en mindre Fornærmelse eller Forstyrrelse, netop fordi den ikke foregaaer for Alles Øine og derfor ikke skader Rettens Værdighed. Det er iøvrigt en Selvfølge, at det udviste Forhold kan være af saadan Bestaenighed, at det falder ind under den almindelige Straffeløvs Forskrifter; men i saadanne Tilfælde er det formentlig rigtigere, at det ikke behandles som et Incidentspunkt, men bliver gjort til Gjenstand for en særlig Sag.

Bestemmelserne om Protokolltilførselen findes i Udkastets §§ 125—27. Da Udskriften af Protokollen dels skal tjene til Grundlag for Anklagekjendelsen eller Beslutningen, dels tjene til Veiledning ved Sagens videre Forsølgning, er det en Selvfølge, at Alt, hvad der er foregaaet, maa kunne sees af den, idet man dog ikke har anset det nødvendigt, at Bidneforklaringerne i Reglen optages ordret, da de samme Bidner sandsynligvis ville blive førte under Sagens senere Behandling; men en saadan ordret Gjengivelse vil dog undertiden være fornøden, især naar det kan ventes, at Bidnet, i Henhold til de i det Foregaaende givne Bestemmelser, vil blive edfæstet under Forundersøgelsen. Man har derhos fundet, at den Sigtedes Forklaringer saavidt muligt bør gjengives ordret, fordi de under Sagens senere Behandling kunne benyttes som Bevis mod ham.

I § 128 findes den almindelige Regel, der iøvrigt stemmer med den nugældende Lovgivning, at alle Forhørsdommerens Handlinger kunne være Gjenstand for Anke til Landsoverretten, uden at Undersøgelsens Gang dog derved kan standses, og kan den Sigtede derhos, naar Sagens videre Forsølgning bortfalder, føre Anke over Dommerens Behandling af Sagen i det Hele (§ 129). Derimod vil den Sigtede, naar